

ISSN 2349-638X

REVIEWED INTERNATIONAL JOURNAL

**AAYUSHI
INTERNATIONAL
INTERDISCIPLINARY
RESEARCH JOURNAL
(AIIRJ)**

MONTHLY PUBLISH JOURNAL

VOL-II

ISSUE-III

March

2015

Address

- Vikram Nagar, Boudhi Chouk, Latur.
- Tq. Latur, Dis. Latur 413512
- (+91) 9922455749, (+91) 9158387437

Email

- editor@aiirjournal.com
- aiirjpramod@gmail.com

Website

- www.aiirjournal.com

CHIEF EDITOR – PRAMOD PRAKASHRAO TANDALE

गांधीजीचे आर्थिक विचार : एक अभ्यास**डॉ. कदम कुलदीप शंकरराव**शरदचंद्र महाविद्यालय,
नायगांव (बा),

मो.नं. ९७६७२१३०७४

ई-मेल : kkldeep007@gmail.com

भारतीय स्वातंत्र्य लढयाला अहिंसेच्या मार्गाने नेणारे महात्मा गांधी हे थोर विचारवंत होते. सामाजिक, राजकीय, धार्मिक, शैक्षणिक विचारांबरोबरच त्यांनी आर्थिक विचारांचीही मांडणी केली आहे. त्यांचे काही आर्थिक विचार हे आजच्या जागतिकीकरणाच्या युगात भारतीय अर्थव्यवस्थेचा आर्थिक विकास साध्य करताना तंतोतंत लागू पडत नसेल तरी काही आर्थिक विचार निश्चितच पथदर्शी ठरतात. अहिंसा आणि समतेचा आधार दिला तर अर्थशास्त्र हे समाजाला अधिक उपयुक्त ठरते. अर्थशास्त्राला गांधीजींनी नैतिक व अध्यात्मिकतेचीही जोड दिल्याचे दिसते.

गांधीजी थोर विचारवंत होते.त्यांच्या विचारावर गीता, उपनिषदे या महान ग्रंथांचा तसेच संत कबीर, मीराबाई, गुरुनानक या संतांचा विचारांचा आणि थोर, रस्किन टॉलस्टॉय या विचारवंतांचा प्रभाव होता.असहकार,अहिंसा,सत्य या तत्वांच्या आधारावर आयुष्यामध्ये त्यांनी जे काही आर्थिक विचार मांडले ते भारतीयासाठी अतिशय मौल्यवान आहे.गांधीजी अर्थशास्त्रज्ञ नव्हते किंवा आर्थिक विचार प्रकट करणारा स्वातंत्र्य ग्रंथही त्यांनी लिहिलेला नाही. त्यांनी राजकारण,धर्म आणि जीवनविषयक जे तत्त्वज्ञान मांडले त्यातच त्यांचे आर्थिक विचार विखुरलेले आहेत. त्यांनी मांडलेल्या आर्थिक विचारांपैकी काही विचार आजच्या जागतिकीकरणाच्या प्रक्रियेत महत्वाचे आहेत. त्यामध्ये विश्वस्ताची संकल्पना,साधी राहणी व उच्च विचारसरणी,उत्पादक रोजगार आणि आर्थिक वृद्धिचे प्रतिमान याबाबतच्या विचारांचा समावेश करावा लागतो.

कोणत्याही देशाचा आर्थिक विकास हा त्या देशातील मनुष्य शक्तीवर आधारित असतो.जी शारिरीक आणि मानसिक स्वरूपात शक्तीशाली असते. ज्या देशातील मानवशक्ती जेवढी अधिक, कुशल योग्य आणि परिश्रमी असेल तेवढीच त्या देशाची प्रगती अधिक तीव्रतेने होते. गांधीचे आर्थिक विचार सत्य., अहिंसा, श्रमाची महानता आणि सरलता या चार मुळ सिध्दांतावर आधारित होते. गांधीचे सामाजिक आणि आर्थिक विचार मानविय स्वभाव आणि या प्रकृतीमध्ये त्याच्या अस्तित्व स्वभावाच्या वास्तविक मुल्यांकनावर आधारित आहे. त्यांना माहीत होते की,प्रगतीशील संघटन आणि प्रगत तंत्राची यशस्वीता अशा मौलीक तथ्यांना बदलू शकत नाही. कारण मनुष्य मोठ्या आकराचा प्राणी नसून अधिकतम सामान्य योग्यतेवाला प्राणी आहे.

आर्थिक विकासासंबंधी गांधीचे विचार :-

गांधीजींनी आर्थिक विकासाचे उद्देश प्राप्तिकरीता आपल्या स्वरचनेमध्ये आणि भाषणामध्ये पुढीलप्रमाणे आपले विचार मांडले आहेत.-

१) ग्रामीण अर्थव्यवस्थेला प्राथमिकता: - गांधींनी भारतातील गरीबीला लक्षात ठेवून लघू व कुटीर उद्योगांना महत्त्व दिले होते. वर्तमानकाळात देशामध्ये ग्रामीण क्षेत्रात सरकार आज लघू व कुटीर उद्योगांच्या विकासासाठी शिक्षित बेरोजगार तरुण - तरुणींना कर्ज देत आहे. तसेच रोजगारासंबंधी प्रशिक्षण सुद्धा दिले जात आहे. ज्यामध्ये ग्रामीण आणि शहरी अशा दोन्ही क्षेत्रातील बेरोजगारांना रोजगार प्राप्त होतो आणि देशाचा आर्थिक विकास घडून येत आहे.

२) आर्थिक आत्मनिर्भरता :- गांधीजी आर्थिक आत्मनिर्भरता आणि स्वालंबनाचे कठोर समर्थक होते. आर्थिक आत्मनिर्भरता आणि स्वालंबन याकरीता गांधीजींनी अनेक कार्यांचा उल्लेख केला आहे. जसे- चर्खा चालविणे, चक्की चालविणे, धागा काढणे, कपडा तयार करणे आणि लहान - मोठे काम करणे. ते या विविध प्रयोगातून लोकांना जाणिव करून देत होते की, संपूर्ण देश याप्रकारे कार्यांचे संपादन स्वतः केले तर आर्थिक अडचणीतून मुक्त होऊ शकते.

आज भारतात गांधींच्या विचारांना अनुसरून आर्थिक विकासासाठी स्वालंबनाच्या धोरणांचा अवलंब करतांना दिसून येते. देशात अशा अनेक उद्योग - धंद्यांची स्थापना केली जाते, ज्याकरीता परकीय आश्रयावर राहावे लागत असे. आज देशात आधारभूत उद्योगांसोबतच यंत्रसामग्री, शस्त्र निर्माण उद्योग आणि अनेक परिवहनाच्या साधनांचा विकास होत आहे. त्यामुळे दुसऱ्या देशांवरील निर्भरता कमी - कमी होत आहे. ज्यावेळी गांधी आर्थिक आत्मनिर्भरतेचे विचार व्यक्त करीत होते. त्यावेळी इतर देश व्यापार व्यवसायाच्या माध्यमातून भारताचे शोषण करीत होते. गांधींच्या या महत्त्वपूर्ण दिशा मिळाली. आज देशात अनेक वस्तूंचे प्रचंड प्रमाणात उत्पादन होत आहे. ज्यामुळे देशाची गरज तर पूर्ण होतच आहे, परंतु विदेशात सुद्धा वस्तूंची निर्यात होऊन विदेशी उत्पन्न प्राप्त होत आहे

३) औद्योगिकरण : - गांधी देशातील औद्योगिकरणाचे कट्टर विरोधी होते. त्यांचा असा विश्वास होता की, मोठ्या प्रमाणावरील उत्पादनापासूनच सामाजिक आणि आर्थिक उत्पादन झाले होते. मानवाच्या शरीर आणि चारित्र्याच्या संपूर्ण विकासासाठी व्यक्तिगत शक्तीच्या संचालनाची पूर्ण स्वतंत्रता असली पाहिजे. गांधीजी विकेंद्रित अर्थव्यवस्थेचे समर्थक होते. एक अशी अर्थव्यवस्था ज्यामध्ये मजुर स्वतःचा मालक असेल. गांधी यंत्रसामग्रीच्या उपयोगाचे पूर्ण विरोधी नव्हते. त्यांनी एकावेळी स्वतः म्हटले होते की, ते यंत्राच्या उपयोगाचे विरोधी नाही. कारण त्यांना माहीत होते की, मानवाचे शरीर आणि चरखा सुद्धा यंत्र आहे आणि या दृष्टीकोनातून दात खोरण्यासाठी वापरण्यात येणारी काठी सुद्धा यंत्र आहे. गांधी फक्त अशा यंत्र उपयोगाच्या विरोधात होते ज्यामुळे मानवी परिश्रमाची गरज पडत नव्हती. कारण देशातील लोकांना बेरोजगार राहून भुकेमुळे हालअपेष्टा भोगाव्या लागतील. गांधींच्या मताप्रमाणे मै समय और परिश्रम की बचत करना चाहता हूँ, किन्तु मानव जाति के बहुत थोड़े भाव के लिए नहीं सभी के लिए आज मशीन केवल थोड़े से ही व्यक्तियाँ की पीठ पर चढ़ने की सहायता करीत है.

४) उद्योगांचे विकेंद्रीकरण : - मोठ्या यंत्रप्रधान उद्योगांऐवजी, उद्योगांचे विकेंद्रीकरण करावे. लहान-लहान उद्योगांच्या विकासाने दारिद्र्य व बेकारीची समस्या दूर होऊ शकेल. यामुळे संपत्तीच्या केंद्रीकरणालाही आळा बसेल. संपूर्ण भारताच्या विकासासाठी उद्योगांचे विकेंद्रीकरण होणे गरजेचे आहे. आजही दारिद्र्य व बेकारीची समस्या निवारण्यास त्याचा निश्चितच उपयोग आहे.

५) श्रमिकांचे कल्याण :- गांधीजींनी शारिरीक श्रमाला अधिक महत्त्व दिले. कारखान्यात कामगारांवर अन्याय होतो असे त्यांचे मत होते. बालकामगार ही लाजीरवाणी गोष्ट आहे. कामगारांना योग्य वेतन व मानसन्मान मिळावा यासाठी हरिजन अंकातून त्यांनी सतत

लेखन केले. श्रमिक व भांडवलदार यांच्यात सहकारी वाढवावा,यंत्रासाठी माणूस नसून माणसाच्या सुखासाठी यंत्र आहे यांचे समाजाने भान ठेवावे. कामगारांचा आर्थिक विकासाबरोबर शारिरीक, बौद्धिक,नैतिक,राजकिय, सांस्कृतिक,शैक्षणिक असा सर्वांगीण विकास संघटनांनी घडवून आणला पाहिजे.

६) लोकसंख्ये नियंत्रण संबंधी विचार :- लोकसंख्या मर्यादित करणे आवश्यक आहे,परंतू लोकसंख्या नियंत्रणाकरिता त्यांना कृत्रिम साधनांचा वापर मान्य नव्हता. संयम व ब्रम्हचर्य पाळून लोकसंख्याला आवर घातला पाहिजे असे त्यांचे मत होते.

७) कृषीसंबंधी विचार :- शेती हा भारताचा आत्मा आहे असे गांधीजी म्हणत, शेतीचा विकास झाल्याशिवाय भारताचा आर्थिक विकास होऊ शकत नाही असे ते प्रतिपादित करत. भारतातील शेतीसंबंधी जमिनदारी पध्दतीचे ते विरोधक होते. जमीन ही निसर्गाने दिलेली विनामुल्य देणगी आहे. त्यामुळे जमिनीवर व्यक्तींचा हक्क नसून संपूर्ण समाजाचा हक्क आहे असे त्यांचे मत होते.

गांधीजींच्या आर्थिक विचारामधील साधी राहणी व किमान गरजा हे आर्थिक विकासाचे महत्वाचे सूत्र आहेत. भारतातील सर्व समाजाच्या लोकांनी महात्मा गांधीजींच्या तत्वाचा स्विकार करून ते अंमलात आणल्यास देशाची आर्थिक समस्येची सोडवणूक होईल. भारतीय समाज परिवर्तन घडवून आणावयाचे असल्यास अहिंसा,सत्य यांचा मार्ग गांधीजींनी सांगितला.विश्वस्त संकल्पनेचा स्विकार करून हिंसक मार्गाचा स्वीकार न करता भांडवलशाही सुधारणेबाबत मार्गाच्या सूचनाही केल्या आहेत. तसेच भारतात ग्रामीण भागात लघू उद्योग धंद्यावर अधिकाधिक भर दिल्यास देशाच्या विकासाचा कायपालट होईल. आज समाजाला योग्य मार्गाने विकसीत करण्यासाठी हेच विचार आधारभूत वाटतात.

संदर्भ ग्रंथ:-

१. गांधी का आर्थिक चिंतन - डॉ. ए.डी.एन.वाजपेयी.
२. भारतीय गणराज्याचे शासन आणि राजकारण - डॉ.भा.ल.भोळे.
३. गांधीजी - पु.ल.देशपांडे.
४. गांधी विचार - ठाकुरदास बंग
५. गांधीजी आणि सामाजिक समता - जाधव श्रीराम.